

har udregnet, at disse 1,523 Raager, han har haft til Undersøgelse, i et Aar har skaffet Landbruget en Gevinst paa 6,800 Kr. Jeg siger udtrykkelig, at jeg ganske vist ikke tillægger dette Tal stor Betydning, men jeg vil dog hævde, at alle de videnskabelige Udregninger, som er foretagne paa videnskabelig Basis, munder ud i, at Nyttens er større end Skaden. Om det er for 6,000 Kr. eller 4,000 Kr., de har gjort Nytte, er ikke noget væsentligt, det er meget muligt, at der i Mellemregningerne er regnet med en Del forkerte Størrelser. — Schleh naar til et ganske lignende Resultat. Af 154 Raagemaver, som han undersøgte, fandt han dyrisk Føde i de 144. Han nævner de vigtigste af de Larver og Insekter, som han har fundet, og det viser sig, at det er Landbrugets værste Fjender, Smeldere og Smelderlarver, Oldenborre-, Snudebille- og Sommerfuglelarver, der danner Hovedmængden. Man kan altsaa langt fra sige, at det fra sagkyndig Side er godtgjort, at Raagerne gør mere Skade end Nytte, tværtimod, jeg mener, at Spørgsmaalet maa betragtes som uafgjort, som ikke fuldt oplyst, men der er meget, der tyder paa, at de gør mere Nytte end Skade.

Til Slut vil jeg anlægge et rent ornitologisk Synspunkt. Vi ved alle, at Kragefuglene, hvortil Raagerne hører, er meget kloge Fugle. Det vidste vore Forfædre ogsaa; de betegnede Kragefuglen Raven som Odins Fugl, hvilket, saa vidt jeg kan se, er et Udtryk for, at de betragtede Raven som en meget klog og opmærksom Fugl, hvilket ogsaa er Tilfældet. Disse Fugle er højt udviklede, har en meget stor Hjerne. Raagen har specialiseret sig til at leve af Insekter, hvad man kan skønne af, at efter et Aars Forløb fjernes dens Fjer ved Næbroden, Ungerne har Fjer ved Næbroden, det er altsaa et forholdsvis nyt Tilpasningstegn, men den 1 Aar gamle Fugl mister disse. Dette viser, at Dyret har tilpasset sig til at stikke Næbet i Jorden og leve af de Ting, der findes under Jordens Overflade, og deraf følger, at det, den har tilpasset sig til, ikke er Korn, for det kan den søge paa Overfladen af Jorden, men Insekter og Larver, og dem kan den ikke finde paa Jordoverfladen, men ved Planternes Rødder. Selve det System, som ligger til Grund for denne Fugls Bygning, viser altsaa, at den har tilpasset sig til at leve af Insekter og Larver. At den ogsaa tager Korn, ved jeg meget vel, Raagen er, som jeg tidligere har sagt, en altædende Fugl.

Men der er meget, som tyder paa, at den netop egner sig særlig til Opgravning af Insekter.

Med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder vil jeg sige, at jeg er en Modstander af den Metode, som er foreslaet for Udryddelse af Raager. Det er meget vanskeligt at gennemskyde en Raagerede, den er stærkt bygget i sin Bund. Jeg er bange for, at vi ved at skyde paa den risikerer at lemlæste Ungerne, og jeg anser det for barbarisk at tilskynde Folk til at anvende en saadan Fremgangsmaade til Udryddelse af Raager. Den vil medføre, dels at man skræmmer Forældrene bort, saa at Ungerne maa dø Sultedøden, dels at Ungerne, som ligger i Reden, bliver lemlæstet og i denne Tilstand lider en langsom og pinefuld Død. Det vilde være umoralsk af Lovgivningsmagten at tilskynde unge Mennesker her i Landet til at behandle Dyr paa den Maade.

Jeg mener imidlertid, at Spørgsmaalet ogsaa har en anden Side, nemlig at de Jordejere, som bliver særlig ramt af Raageplagen, selvfølgelig har Krav paa at faa nogen Erstatning. Jeg mener derfor, det er rimeligt, at denne Sag tages op til velvillig og alsidig Behandling, og derfor finder jeg, at man i et Udvalg maa drøfte dette Spørgsmaal nærmere og forhaabentlig naa til et bedre Resultat end det, de ærede Forslagsstillere er naaet til.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

G. Fog-Petersen: Til det ærede Medlem, som nu sluttede sin Tale, vil jeg sige, at den Omstændighed, at en Trediedel af Raagekolonierne her i Landet findes paa Bornholm, ikke er det samme som, at en Trediedel af alle Raager findes paa Bornholm, thi de bornholmske Raagekolonier er meget smaa, spredte omkring i de store Haver ved de bornholmske Gaarde.

Om de tyske Videnskabsmænd Hollrung og Rörigs Undersøgelser vil jeg sige, at det har megen Interesse at faa at vide, hvor deres Raager er skudte, men det oplyses, saa vidt jeg husker, ikke i disse Undersøgelser. Raagerne er sendte ind i Hundredevis til Universiteterne, hvor Undersøgelserne er foretagne. Hvis de er skudte i Skove, hvor de har kunnet tage en Mængde Biller, er det ikke noget Vidnesbyrd om Raagerens Skade eller Nytte,